

Ukázka č. 1

1. Rytmizace s doprovodným pohybem

"Kozička"

Cupy, dupy, nožky, nohy,
naše kozička má rohy.

Trky, trky, takhle trká, stále
do něčeho strká.

Cupy, dupy, cupy, dupy,
když se pase u chalupy.

2. Dechové cvičení

Nádech i výdech nosem - kontrola hmatem nebo proužkem papíru.

Nádech nosem, výdech ústy - kontrola hmatem nebo proužkem papíru.

Nádech nosem při nasazeném hlase vyslovujeme "má", "mamá", "mamama", "mé", "mi", "mo", "mu".

3. Sluchové cvičení

Hra "Na vlka"

Vlk číhá u chaloupky a poslouchá. Rozliší dupot staré kozy nebo kůzlátka? Poznává podle mečení kozu nebo kůzlátka?

Zvuky napodobuje učitel nebo schopný žák.

4. Artikulační cvičení

Otvíráme ústa, jako bychom chtěli sníst třešničku, jablíčko, jako kapr apod.

5. Cvičení pro rozvoj psychomotoriky a zrakového vnímání

"Pohádkový les"

Děti se rozestoupí po lese (po prostoru). Při hudebním doprovodu napodobují, koho v lese potkaly:

medvěda - valivá chůze

kachnu - kolébavá chůze

veverka - poskoky v dřepu

myslivce - lidská chůze

Učitel způsob chůze dětem ukáže. Potom může ukazovat jen obrázky zvířat a děti mohou předvádět způsoby pohybu.

6. Cvičení pro rozvoj slovní zásoby a grafomotoriky (PL str.22)

Vypravuj podle obrázků pohádku. Potom celý obrázek vybarvi.

7. Cvičení pro rozvoj myšlení a zrakového vnímání (PL str.23)

Koza sejde pást. Najdi jí správnou cestu.

Dokresli tašky na střechu kozí chaloupky. Můžeš také dokreslit, kdo v chaloupce bydlí a kdo za chaloupkou číhá.

8. Poslech pohádky, vypravování, dramatizace

"O poslušných kůzlátkách"

Byla jedna koza a ta měla tři kůzlátka. Jednou odpoledne jim řekla:

"Kůzlátka, já dnes půjdu do města na trh, kdyby někdo tloukl na branku, neotvírejte žádnému, aby na vás nepřišel třeba vlk a nesežral vás."

Kůzlátka slíbila: "Však my neotevřeme žádnému!" A tak stará koza šla.

Za chvíli kdosi bouchá na branku buch, buch, buch a praví tlustým hlasem: "Kůzlátka, otevřete!" Kůzlátka se všecka dolekala a řekla: "Ó je, to není naše maminka; naše maminka má tenčí hlásek, jako panímámin vlásek. Neotevřeme!"

A on to byl vlk. Tak ten milý vlk se sebral a šel ke kováři a řekl:

"Kováři, upiluj mi kousek jazyka!"

Kovář mu položil hlavu na špalek a jak piluje tak piluje. Když mu ho kousek upiloval, tak ten vlk šel zase k té brance, zabouchá a praví už tenčím hlasem: "Kůzlátka, otevřete!"

Ale ona zase řekla: "To není ještě naše maminka; naše maminka má tenčí hlásek, jako panímámin vlásek."

Tak ten vlk se dopálil, šel zase ke kovářovi a povídal mu: "Upiluj mi ještě víc toho jazyka!"

Milý kovář vezme kleště, vytáhne mu jazyk a jak piluje tak piluje, až ho měl jenom kousek. Pak šel vlk za těmi kůzlátky, zabouchá na dvířka a volá tenkým hláskem: "Kůzlátka, otevřete!"

A kůzlátka řekla: "No, to by byl naší maminky hlásek. Ale ukaž nám ťapku!"

Tak ten vlk vstrčil do okýnka svou ťapku. Když ji uviděla kůzlátka, spustila smích a řekla:

"Ich, to by tak bylo. Vždyť přece naše maminka má pěknou ťapku, a ne takovou škaredou s drápy. To je jistě vlk." A nepustila ho.

Tak ten vlk s velikou zlostí utekl. A když byl už tentam, tu jde stará koza s uzlíkem z trhu. Jak zaklepala a zavolala: "Kůzlátka, otevřete," hned ji kůzlátka poznala, otevřela branku, šla jí k ruce a řekla: "Vítáme vás, maminko, však jsme již ráda, že jste přišla, byl tady vlk." A všechno mamince pověděla.

Stará koza je pochválila, že byla tak opatrná, rozvázala uzlík a podělila je všelijakými věcmi: rohlíky, cukrovím, ořechy, takže kůzlátka měla velkou radost. A když to všechno již snědla, byla tam papírová zem a propadli jsme se až sem.

(František Bartoš)

